

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 10 juni 1998 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Leuven op het grondgebied van de gemeenten Bertem, Bierbeek, Boortmeerbeek, Haacht, Herent, Holsbeek, Huldenberg, Keerbergen, Kortenberg, Leuven, Lubbeek, Oud-Heverlee, Rotselaar en Tervuren", heeft op 11 juni 1998 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

"De hoogdringendheid wordt ingegeven door de termijnen die moeten gerespecteerd worden ingevolge het decreet van 22.12.1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting van 1994 (art. 94 tot 105) waarbij de termijn tussen het begin van het openbaar onderzoek en de definitieve vaststelling door de Vlaamse regering wordt vastgesteld op 240 dagen.".

*

* *

Met toepassing van het bepaalde in artikel 84, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State heeft de afdeling wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot "het onderzoek van de rechtsgrond, van de bevoegdheid van de steller van de handeling, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan".

Dat onderzoek noopt tot het maken van de volgende opmerkingen.

.../...

MOTIVERING VAN DE SPOEDEISENDHEID

De motivering die in de aanvraag wordt opgegeven moet overeenkomstig het bepaalde in artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, worden overgenomen in de aanhef van het besluit in ontwerp. In het voorliggende geval stemt die motivering evenwel niet overeen met het bepaalde in het zestiende lid van de aanhef, waarin enkel gewag wordt gemaakt van de omstandigheid dat "voor de definitieve vaststelling van gewestplannen een vervaltermijn geldt die voor de voorliggende gewestplanwijziging verstrijkt op 23 juni 1998".

De in de aanhef op te nemen motivering zal derhalve beter moeten worden afgestemd op die van de adviesaanvraag.

Daartoe wordt het zestiende lid van de aanhef beter vervangen door de twee afzonderlijke leden, te stellen als volgt :

"Gelet op de dringende noodzakelijkheid, gemotiveerd door de omstandigheid dat ... (letterlijk de in de adviesaanvraag weergegeven motivering overnemen)...;

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op 11 juni 1998, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ;".

.../...

RECHTSGROND

Zoals de artikelen 3 en 4 van het ontwerp zijn geredigeerd, lijken deze te impliceren dat de bij het ontwerp vastgestelde bestemmingen slechts kunnen worden gerealiseerd voor zover een bijzonder plan van aanleg tot stand is gekomen.

Wat dat betreft moet worden opgemerkt dat een in een gewestplan vastgestelde bestemming uit zichzelf rechtsgevolgen heeft. Zulks blijkt onder meer uit artikel 43 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, naar luid waarvan een vergunningsaanvraag, bij gebreke van een bijzonder plan van aanleg, rechtstreeks getoetst wordt aan de voorschriften van een streek- of gewestplan. In zoverre uit de voornoemde artikelen 3 en 4 voortvloeit dat de uitvoerbaarheid van de nieuwe bestemming afhankelijk gemaakt wordt van een nog te nemen gemeentelijk initiatief, miskent het de rechten die de betrokken eigenaars, volgens het decreet, aan de bepalingen van een gewestplan ontleenen.

Bovendien leggen de genoemde artikelen 3 en 4 aan de gemeenten de verplichting op om de in het gewestplan vastgestelde bestemming zonder meer te bevestigen in een plan van aanleg. Aldus sluiten die bepalingen elke mogelijke afwijking van die bestemming uit, hetgeen in strijd is met hetgeen bepaald is in artikel 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

.../...

Tenzij deze artikelen een andere draagwijdte hebben - in welk geval zij preciezer geformuleerd moeten worden - moeten zij aan voormelde opmerkingen worden aangepast.

Dezelfde opmerking geldt voor de artikelen 4 tot 7 en voor artikel 9 van de bijlagen bij het ontwerp. Ook hier wordt voor de aanvullende voorschriften aan de gemeenten de verplichting opgelegd om de in het gewestplan vastgestelde bestemming zonder meer te bevestigen in een plan van aanleg (1).

-
- (1) Weze het dat telkens andere bewoordingen worden gebruikt. Zo stelt artikel 4 van de bijlage "De stedenbouwkundige aanleg van het gebied (voor stedelijke ontwikkeling), de bijhorende voorschriften betreffende ... worden vastgesteld in een bijzonder plan van aanleg vooraleer het gebied kan ontwikkeld worden.". Artikel 5 van de bijlage stelt dan weer "Deze (woonreserve)gebieden kunnen ontwikkeld worden op initiatief van de overheid nadat ... de stedenbouwkundige aanleg van het gebied met de bijhorende voorschriften werd vastgesteld in een bijzonder plan van aanleg.". Artikel 6 van de bijlage bepaalt dat "de Vlaamse regering kan bepalen dat een bijzonder plan van aanleg voorafgaand aan de ontwikkeling van het gebied (universiteitspark) dient goedgekeurd te worden". Artikel 7 van de bijlage schrijft voor dat "de ordeningsvoorschriften voor het gebied (voor hoofdkwartierfunctie) dienen te worden vastgelegd in een BPA vooraleer het gebied kan worden gerealiseerd". Artikel 9 van de bijlage bepaalt dan weer dat "de bestemming (reservegebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen) ... maar (kan) worden verwezenlijkt nadat zij in een door ons goedgekeurd bijzonder plan van aanleg is vastgelegd ...".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	D. ALBRECHT,	
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

J. DE BRABANDERE